

S tekmovalnja v Kočevju so se vrnili kosci in grabljice

V ponedeljek okrog enih je vozil vlak vozila I. ptujška desetna koscev in proti Pragerskem, v katerem se je grabljic z republiškega tekmovalja v Koprivniku na Kočevskem. Kljub naporni vožnji smo bili tekmovalci židane volje. Edina misel, da se bomo kmalu razšli, nas je težila. Teden dni kolektivnega življenja nas je zblížalo, kot da smo ena družina. »Saj smo se pa res razumeli«, se oglasi Klepov iz Marjete, »drug drugega smo vzpodbujali k delu, drug drugemu pomagali. Zato smo pa tudi imeli štirikrat prehodno zastavo, pa tudi za dvakrat udarne in enkrat za pohvaljene nismo bili kar tako proglasi. Dajali smo se, posebno z Ljuto-merčani.« »To je pa bilo res pravo tekmovalje«, pravi Premzlova. »Doma v tem času polovico tega ne bi pokosili.« K uspehom je pripomogel ravno brigadni sistem dela in tekmovalje med desetimi, katero se je iz dneva v dan stopnjevalo. I. ptujška desetina je dosegla celo čez 400% norme, 3 are na uro je bila norma in to po valovitem kraškem svetu, katerega ravninski kosci sploh niso bili vajeni. Kljub napornemu delu je bilo veliko veselja. Na delo smo šli s pesmijo, med delom smo si zapeli in zvečer, ko smo se vračali, je klub utrujenosti odmevala pesem od kočevskih bregov.

Zjutraj je bilo zanimivo, kje bomo zopet našli sveže sledove dvijh prašičev, ki pridejo ka: v celih trumah na travnike. Marsikateri od koscev si je zaželel, da bi nesel domu glavo divjega prašiča, toda kaj, ko ni bilo puške. Da bi kar s koso šel kdo nad njega, se mu je pa le zdelo preveč tvegano.

Da smo bili dobro razpoloženi, je dokaz tudi to, da smo se zvečer po zboru brigade kaj radi zavrteli po prostornem odru. Včasih se nam kar ni hotelo iti k počitku, to je bilo po navadi takrat, ko smo dobili prehodno zastavo.

S kakšno nestrpnostjo smo vsi čakali nedeljskega tekmovalja, kjer so se pomerili posamezniki med seboj. Ze zjutraj ob štirih je bilo vse po koncu. Grabljice so že prejšnji dan pripravile šopke za kosce in sebe, pa tudi grablje in kosišča smo s okrasili. Med pesmijo so nas odpeljali kamponj proti Kočevju, kjer so bili pripravljeni ogromni travniki za tekmovalje. Vsak kosci je imel že vnaprej odmerjeno površino 7 in pol ara, kar naj bi pokosil v eni uri. Grabljice so morale razteptati in obrniti isto količino v 20 minutah. Vsak kosci in grabljica sta potegnili svoje številke. Še enkrat je pregledal vsak orodje. Znak s trombami in že je zarezalo 120 kos v sočno travo, ki je kar kopnela pod hitrimi zamahi koscev. Kdo bo prvi? Glej, oni na številki 35, se že bliža koncu, za njim že drugi. Ocenjevalci morajo res dobro paziti, da bodo vsakega pravilno ocenili. »Dobri so tvoji Ptujčani«, se mi prismeji eden od direktorja državnih posestev. Trije so že zunaj in že gre naprej vsak na svojo stran, da pogleda še drugod. Po-

novni znak s trobento je bil signal za grabljice. Kako so se zagrizle v plast, ne na desno ne na levo ni bilo časa gledati. Vsaka je hotela biti prva, ker kolo ali radioaparati pa le ni tako mala stvar, poleg tega pa še naslov prve grabljice. Po preteku dvajsetih minut je bil dan znak za konec tekmovalja. Kosci in grabljice so se med glasnim razpravljanjem vračali proti tribuni. Ocenjevalna komisija se je na lico mesta sestala in še enkrat temeljito pregledala pokosene komplekse. Posebno tam se je zadržala dalj časa, kjer je kosci pokosil v 33—35 minutah. Eden od teh bo prvak. Treba je oceniti še kvaliteto dela.

Kar nestrpno smo čakali objave rezultatov. Končno se prične najsvetnejše del tekmovalja. Ob vzključih tekmovalcev in drugih gledalcev, ki so se na ta dan zgrnili iz vse Slovenije, da bodo priča do sedaj prvemu tekmovalju koscev in grabljic v takem obsegu, nam je govoril minister za kmetijstvo tov. Levstik; za njim sekretar LMS tov. Hočvar, nakar je komandant brigade, tov. Troha Zdravko podal poročilo o uspehih celotedskega tekmovalja, nato uspe-

he nedeljskega tekmovalja. Prvo mesto med tekmovalci koscev si je priporil Premzi Tomaž iz Trnča na Dravskem polju. Za nagrado dobi moško kolo. Četrto mesto je šlo spet na Dravsko polje, dobil ga je tov. Klep Stefan iz Marjete. Za nagrado dobi kompletno koso in delovno obleko. Tudi Zunkovičeva Anica, grabljica iz Prepolj, je bila nagrajena z grabljami, obleko, predpasnikom in naglavno ruto. Pa so se le odrezali naši fantje in dekleta, saj so od 13 nagrad šle kar tri na Dravsko polje.

»Se bomo šli tekmovali«, pravi Premzlov. Tudi drugi so istega mnenja. To-liko veselja, kot smo ga užili na Kočevskem, že dolgo nismo imeli. Pridobili smo si pa tudi ogromno izkušenj za krajevna tekmovalja, ki jih bomo organizirali. Naj se tudi naše žanje izkažejo, ravno tako pa kosci ob otavski košnji. Ze sedaj bomo začeli zbirati nagrade za najboljše tekmovalce.

Tako si ob stiskanju rok zadajajo nove obveze, ki pa naj ne bodo obveza samo desetih ljudi, marveč obveza vsega napredno m slečega prebivalstva ptujškega okraja.

G. M.

Ob množičnih akcijah se odkrivajo ovire socialističnega razvoja na vaseh

V ptujskem okraju, ki je večinoma kmetijski, obstoji na eni strani pomankanje delovne sile za zadrage in državne obrate, na drugi strani pa vodijo poedinci s pomočjo krajevnih frontnih in odborovih funkcionarjev ogorčeno borbo za doseglo življenjskih in industrijskih nakaznic, ne da bi se vključili v zadrage ali državni delovni proces, čeprav nimajo doma možnosti obstoja.

Ob pomoči frontnih aktivistov iz Ptujja terenski frontni funkcionarjem bi bilo mogoče doseči večje uspehe in pritegniti večje število delovnih ljudi, če bi pokazali terenski funkcionarji za svoje delo nekoliko več odločnosti, če bi se zavedali, da njihove popustljivosti nikdar ne bo nihče ocenjeval kot dobroto, ker z njo ne pomagajo svojim domačinom izboljševati življenjskih razmer. Svojih življenjskih sredstev ne odstopajo socialno šibkim, ne morejo pa niti dolgo prikrivati nepravilnih manipulacij z družbenimi sredstvi, ker ljudstvo z lahkoto odkriva, koga ščitijo in koga postavljajo pred resnost borbe za delovno silo.

Čim resnejša je bila borba za delovno silo, tem lažje je bilo v poedinih primerih odkriti, na koga se je v kraju lahko nasloniti in s kom obračunavati. V Gruškovju si n. pr. Pernek Ivan domišlja, da je njegova dekla njegova sužnja, ki se ne bi smela odločiti za delo pod boljšimi pogoji, kot jih nudi Pernek Ivan. Zatrjuje, da se je boril in da ima sedaj pravico do dekle.

Odbornik KLO Skorišnjak, tov. Mlakar Janez sam sebi ne verjame, da slabo živi, da bi bilo zanj boljše, če bi se vključil v delo. Zato ni čudno, da pri govarja tudi druge ljudi iz svojega kraja, naj bi ostali doma kot priložnostni delavci pri kmetih. Zatrjuje, da lahko v Skorišnjaku vsi doma živijo, medtem ko je vsakomur znano, da si tam najmanj 30 ljudi ne more pomagati, iz stiske. Za službo pa se še niso odločili. Kmet Kranjc si radi tega ne beli glave, kako se godi njegovim težakom in kako delavcem v obraih. Odbornik Mlakar Janez bi bil sicer aktivnejši, vendar se izogiba zameri kmetom, če bi ti ostali brez delovne sile.

Tudi v Leskovcu trdijo, da ni odvisne delovne sile. To bi upala trditi kmeta Smigoc Andrej iz Velikega Okiča in Smigoc Katarina iz Repišča 47, ki imata nad 30 ha zemlje in uporabljata za obdelovanje težake. Tamkajšnji mesar smatra, da je zanj v tem maks. malna zaposlitev, da razdeli tu in tam malenkostni kontingent mesa. Organizist in župnik ter njegova sestra ne verjamejo, da ob 11 ha zemlje ni dopustno črpati državnega sklada živil. Predsednik KLO jim težko odreče živilske nakaznice, vendar bo to moral storiti, sicer se bo zagovarjal pred ljudmi iz Leskovca, ki imajo manj zemlje in niso dobili nobenih živilskih nakaznic.

Slučni pojavi, pomankljivosti in nespravljenosti so bile ugotovljene ob pri-lik: akcije za vključevanje delovne sile pri posameznih KLO-jih, kar dokazuje, da bo treba zaostalo nekaterih vaških mož postopoma izriniti ter s tem varovati ljudstvo pred vsemi krivicami in lažmi, ki jih morajo včasih prenašati, mesto da bi jih odpravljali.

Nadaljnje pritegovalje stalne delovne sile bo odkrilo mnogo delovnih moči, ki se bodo v obratih hitro znašle, na drugi strani pa bodo odkriti poedinci, ki radi ostajajo doma, klevetajo ljudsko oblast in poštone delavce ter vzbujaajo nezadovoljstvo pri ljudeh, ki bi se sicer vključili v delovni proces.

L. V.

Nova ptujška frontna brigada je odšla na akcijo na Sirnišče

V ponedeljek, 11. julija t. l. je bila na Sirnišču svečano sprejeta nova ptujška frontna brigada, ki šteje 95 brigadirjev. V enomesečni akciji bo pomagala pri gradnji objektov tovarne in stanovanjskih blokov.

Po večini je brigada, sestavljena iz članov OF in sindikalnih podružnic iz Ptujja, manjši del pa jih je iz Ormoža, Hajdine in Zetal. V to brigado se je vključilo več obrtnikov iz Ptujja. Vsega je 40 brigadirjev in 55 brigadirjev različne starosti.

Se isti dan so imeli člani brigade na Sirnišču konferenco, na kateri jim je bil pojasnen veliki pomen njihove pomoči pri pospešeni graditvi naše industrije, predvsem pa pri graditvi tovarne glinice in aluminija na Sirnišču, kjer se bodo izdelovali aluminijski izdelki za domače in svetovni tržišče. V tej tovarni bi moral gledati vsak delovni človek iz ptujškega okraja, v čigar središču se nahaja, moderno tovarno aluminijeve industrije naše države, ker bo v njej dana možnost zaposlitve desetstičem delovnih ljudi iz okolice in iz drugih krajev Slovenije. Bodočnost in razvoj te tovarne je zagotovljena, saj je v Jugoslaviji in Madžarski polovica nahajališča boksita na svetu. Pospešena graditev tovarniških in stanovanjskih objektov bo pripomogla do čimprejnjega obratovanja in življenja na Sirnišču, ki si ga želijo mnogi delovni ljudje naše države.

V ponedeljek zvečer so mnogi člani brigade odšli na svoje domove po razne vsakdanje potrebščine ter se naslednji dan vrnili v brigado in začeli z izkopavanjem kleti za novi stanovanjski blok. Ze prvi dan so presegli normo za 14%.

Ko se bodo privadili na novo delo, bodo možni prešli na betoniranje, ženske pa na sejanje peska in druga lažja dela.

K. M.

O delu mladine I. udarne letee čete

Na pobudo okrajnega odbora LMS je bila februarja meseca 1947. leta iz vrst delavske mladine v Ptujju formirana I. letea četa »Toneta Belšaka«. Namen formiranja te čete je bil v tem, da bo mladina, organizirana v četi, lahko vedno organizirano kot celota delala pri gradnji zadravnih domov in pri ostalih važnejših delih.

V četo je bilo sprejetih 35 mladincev in mladink iz vrst delavskega aktiva, ki so se takoj z velikim delovnim elanom vrgli na izvrševanje nalog, sprejetih na svoji delovni četni konferenci. Prostovoljno delo se je vršilo vsako nedeljo dopoldan, pri njem se je odražala zavestna disciplina in velika volja slehernega mladince, da doseže četa čim boljše rezultate in uspehe pri delu. Na ta način je postala I. letea četa organiziran oddelek mladih graditeljev socializma, katerega je lahko okrajni odbor LMS pošiljal na delo vedno tja, kjer je bilo največje pomanjkanje po delovni sili in zavestni volji do gradnje zadravnih domov. Da je to res, nam priča delo te čete pri gradnji zadravnih domov v Kicarju, Grajeni, Veliki Nedelji, Bol-fenku, Rogoznici, Janežovcih itd., kjer je mladina I. letee čete izkopala 432 kub. metrov glinje za izdelavo opeke, 95 kub. metrov gramoza, očistila in spla-nirala 325 kvadratnih metrov terena, na redila v Ormožu 48.000 kom. opeke za zadrage domove itd. Do konca 1948. leta je opravila skupno 27.476 delovnih ur. Kljub temu velikemu delovnemu uspehu pa se je pripetila velika napaka v tem, da se v četi ni razvilo kulturno-prosvetno delo, ki bi lahko znatno dvignilo življenjsko plat čete in s pomočjo katerega bi se tudi lahko pravilno prikazali napor in volja, katerega je vlagala mladina v delo in kake uspehe je dosegla pri njem.

Zaradi vestnega in požrtvovalnega

dela je bila I. letea četa 12. nov. 1943 proglašena za udarno. Ob tej priliki so mladinci in mladinke sprejeli zlato, sre-brne in bronaste značke z gradnje zadravnih domov ter značke z dela opeke. Proglašenih je bilo 5 udarnikov in 7 po-hvaljenih, kar je bilo najlepše priznanje najboljšim mladincem v četi.

Na pobudo I. letee čete in okrajnega komiteta LMS so se ustanovile še sle-deče čete: II. letea četa iz vrst mla-dine Mestnih obrtnih delavnic, III. le-tea četa iz mladincev melioracijske šole, IV. letea četa iz mladine platnar-ne, V. letea četa iz mladincev Okraj-nega magazina, katere pa se vsled malomarnosti vodstva in mladine raz-formirala, VI. letea četa iz vrst neme-ščencev okrajnega ljudskega odbora. Vse te letee čete pa tvorijo sedaj le-tečo brigado »Staneta Rozmana«, ki s svojim delom ogromno pripomore k pravočasni izvršitvi raznih gospodarskih nalog. Med četami v brigadi je razvito živahno tekmovalje po vseh sektorjih dela.

I. letea četa in njena mladina je ostala zvesta svojim delovnim uspehom iz leta 1948 in v letu 1949 pokazala de danes prav tako lepe delovne rezultate ter popravila celo nekatere napake. kakor je to kulturno-prosvetno delo. Med drugim je naredila 2445 prostovoljnih ur in pri tem izkopala 249 kub. metrov glinje, iztovorila 8000 kom. opeke in 65.000 kg umetnih gnojil itd. Vklju-čila je 120 mladincev za delovne ak-cije, pomagala pri izvedbi štirih kulturno-prosvetnih prireditiv itd. Vse te nam dokazuje, da mladina I. letee čete pravilno razume današnjo borbo za iz-gradnjo socializma v naši deželi in da je vedno pripravljena žrtvovati svoje mlade sile za veliko stvar, v katero nas vodita Partija in tov. Tito, to je v so-cializmu.

Tušak Draga

Člani v' nogradniško obdelovalne zadruge v Litmerku so se rešili slabega vodstva

Razpoloženje ljudstva na podeželju za vstop v kmetijsko obdelovalne zadruge v ptujskem okraju vzbujaajo na eni strani velike družbene mož-nosti izboljšanja gospodarstva ter dviga življenjskega standarda delov-nih kmetov, na drugi strani pa ga ponekod duši upravičena kritika sla-bega načina upravljanja zadrage imovine in vodstva zadragega življenja.

Marljivi delavci in kmetje niso nikdar poveljevali slabih gospo-darjev, ki so pri delu vedno zadnji, pri razdeljevanju in uživanju za-družnega premoženja, pridelkov in prihrankov pa zelo širokogrudni. Dokaz odpora proti temu so pone-kod spori v družinah in šušljanje v zadrukah, kjer poedinci izrabljajo svoj položaj.

Člani vinogradniške obdelovalne zadruge v Litmerku znajo ločiti de-lovne sočlane od nedelovnih ter skromne od samopašnih, dostopne od nekritičnih. To so znali ločiti že preje, toliko lažje pa sedaj, ko je oblast v rokah delovnega ljudstva. Vsi zadragniki, od najmlajšega do najstarejšega, se zavedajo, da je za zadržno blago prejeti denar last zadragnikov, da zadragnikom ni mo-goče prikriti nazadovanja niti napre-dovanja zadragega gospodarstva. Znajo določiti mejo svoje potrež-ljivosti in preiti k razkrinkavanju ter obračunavanju za laži, prevare, samopašnost itd.

Antolič Alojz, ekonom in tajnik zadruge, Vaupotič Matija, predsed-nik, in Smodič Franc, blagajnik za-druge v Litmerku, so si domišljali, da bodo živeli v Litmerku na račun zadragnikov, da bodo lahko prikri-vali manipulacije z zadragnim pre-moženjem in denarjem ter da jih člani zadruge ne bodo mogli kontro-lirati, ker nimajo dovolj vpogleda v poslovanje, obračune in primanj-kljaje v blagu in denarju.

Antolič Alojz je začel izkoriščati zadrugo že leta 1947. Mošt, vino, žganje, drva itd. je odhajalo iz za-družne imovine, v njo pa se ni vra-čalo ničesar. Denar za vse to je pre-vzemal Antolič. Začel je pri 17.000

dinarjih, nadaljeval z manjšimi in večjimi zneski, ki jih je prevzemal za zadržno blago. Denarja ni od-vajal zadrugi niti ni vodil zadostne evidence in knjigovodstva. Ni čud-no, da je ostala zadruga dolžna ban-ki in zadragnikom več stotisoč di-narjev. Mestno gostinsko podjetje v Ormožu, Vinarska zadruga v Ptujju, Vinarska zadruga v Ormožu in druge ustanove so se oddolževale zadrugi za prevzeto blago, Antolič pa je ta denar prevzemal in izdajal ter porabljal zase, ne da bi za to imel ter ohranil potrebne doku-mente.

Predsednik Vaupotič Matija si je neupravičeno prisvojil nad 8000 din zadragega denarja ter porabljal za-se večje in manjše količine vina. Pri njem ni čudno, da ni znal po-jasniti, zakaj manjka 600 litrov za-družnega vina.

Smodič Franc je začel verižiti pri drvah. Na Hrvaško jih je prodal tri voze. Denar je pridržal zase. Leta 1947 so zadragniki plačali smodič za-klanih volov. Blagajnik Smodič si je pridržal 11.000 din. Primanjkljaja v blagajni v znesku 15.000 din ne more opravičiti.

Predsednik Vaupotič in tajnik An-tolič si letos spomladi ništa vzela k srcu, kako bo z vinogradi, če ne bodo prekopani in obnovljeni. Zdelo se jima je nujneje, da so zadragniki očistili gozd, vinograde pa pustili zanemarjene.

Ni čudno, da se je šušljanje o stanju v zadrugi spremenilo v tako glasno in široko kritiko, da je ta prišla do Javnega tožilca v Ptujju, ki je vzel zadragnike v zaščito in raz-iskal vse oblike izkoriščanja v za-drugi. Obračun za imenovanimi bo napravilo Okrajno sodišče v Ptujju.

Taki funkcionarji sigurno niso in ne bodo mogli doseči pri članih za-druge, da bi se v zadrugi ustvarjal in utrjeval medsebojni odnos za-upanja in spoštovanja ter medseboj-ne pomoči, da bi bila zadruga zanje najmočnejše orožje proti izkorišča-nju, kar je njen glavni namen na vaseh.

J. V.

Nam danes ne bi bile več potrebne niti karte, ut' ve-zane cene v osnovnih artiklih široke potrošnje, niti žije enotne cene: lahko bi imeli tudi danes popolnoma prosto prodajo in izložbe naših trgovin bi bile prepelne, če bi v delovnem ljudstvu d'šili občutek ekonomske in socialne osvoboditve, občutek porasta njegovih potreb, če bi vodili prislino politiko nizkih nezd in visokih cen namesto poli-tike delovnega ljudstva in če bi razen tega ne vlagali ogromnih vsot v socialistično industrializacijo naše države.

E. Kardelj

(Nadaljevanje s 1. strani) marksizem-leninizma. Iz prizadevanja SZ, da bi Jugoslavija ostala kmetijska država in da se ne bi industrializirala, je razvidno nasprotovanje volji naših narodov po neodvisnosti. Iz vseh teh in drugih razlogov so se odnosi med Ju-goslavijo in SZ ter ostalimi socialistič-nimi državami poosttrili, kar je rodilo že znano resolucijo, ki pa zaželjenega uspeha ni dosegla. V neki-meri je sicer otežkočila graditev socializma v naši državi, je pa z druge strani še po-večala enotnost naše Partije, okrepila delovni polet delovnih množic, ki se od-raža v planskem izpolnjevanju gospo-darskih nalog in vedno novih proizvo-dih, ki se doslej niso nikdar izdelovali v državi in polet v dvigu proizvodnje.

Negativni uspehi resolucije so vidni zlasti v Trstu, kjer je enotnost delav-skega razreda razbita, s čimer je pri-zadeta enotnost proletarskega gibanja vsega sveta.

Naši narodi so morali sprejeti borbo z Informbirojem, ker s tem ne branijo samo svojih interesov, temveč tudi na-čela marksizma-leninizma pred revizio-nizmom odločujočih ljudi in SZ.

Tov sekretar je nadalje govoril o delu partijske organizacije v ptujskem okraju v zvezi z rekonstrukcijo kme-tijstva. Celice so se premalo zanimale za probleme kmetijsko obdelovalnih za-drug in jim niso v potrebi priskočile na pomoč v zadovoljivi meri. Tudi ob ustanavljanju zadrug so bile storjene napake. Na terenu prevladuje mišljenje, da so davki in zbiranje delovne sile za industrijo samo mera ekonomske pri-tiska za vstop kmetov v kmetijsko ob-delovalne zadruge. Partijske celice so bile dožnje kmetom pojasniti, da so davki del proračunskih dohodkov, de-lovna sila je pa potrebna, gradiliščem, ker bomo le s pomočjo obojega mogli zgraditi industrijo ter s tem dali pod-lago za boljše življenje.

Nadaljevanje svojega referata je se-kretar tov. Leskovec posvetil vprašanju mobilizacije delovne sile. Zgraditev tež-ke industrije zahteva veliko število de-lavcev. Partijske in frontne organizaci-je so pristopile k temu vprašanju kam-pansko, brez predhodnega temeljitega političnega dela na terenu. Niso prika-zale podeželskim ljudem, da je zgradi-tev industrije predpogoj za boljše živ-ljenje najvažnejša stvar v sedanjosti in da s tem, da se odtegujejo zaposlitvi v produkciji in graditvi industrije, povzro-čajo škodo samo sebi in skupnosti. Kot v času graditve gospodarstva delavstvo ogromno žrtvuje, morajo tudi kmetje žrtvovati, ker bodo od tega imeli sami

največjo korist. Dosedanji uspehi in-dustrije, ki so razvidni iz mnogostev-ilnih proizvodov v zadostnih količinah, nam že dokazujejo uspehe naše gra-ditve.

Sekretar tov. Leskovec je govoril še o delovni moči na vaseh in študiju v celicah, ki mora biti temeljit, da bodo mogli člani pravilno in z uspehom pri-stopati k delu na terenu.

O študiju in uporabljanju pridoblje-nega znanja v praksi ter o resničnosti gradnje socializma je govoril tov. Mav-ser. Dotaknil se je tudi vprašanja ljud-sko-prosvetnega dela in ugotovil, da je na vaseh zelo zanemarjeno in pre-puščeno posameznikom. Pri bodočem delu je nujno potrebna oživitve kultur-no-prosvetnega dela. V vprašanju resni-čnosti gradnje socializma, razumevanju gonje po resoluciji Informbiroja je po-trebna najširša razjasnitev pojmov za vsakega državljan naša države, še po-sebej pa za vsakega komunista.

Organizacijsko poročilo je dal tov. Grden Lovro, org. sekretar OK KPS. V zadnjih sedmih mesecih je bilo osnova-nih 15 novih celic, b'lo sprejetih 190 članov in prijavljenih 400 kandidatov. Stremeti je treba za tem, da ne bo kraja v okraju, kjer bi ne bilo partijskega aktiva. Predvsem v podjetjih je mnogo ljudi, ki so z delom dokazali, da so vredni pristevanja v avantgardo delav-skega razreda. Zato je potrebno od-praviti ozkogrudnost pri izgradnji ljudi. Treba jim je dati končni lik komunista po sprejetju v Partijo. Opozoril je na utrjevanje zavednosti partijskih članov, ki je podlaga pravilnemu reševa-nju nalog in problemov. Po končanem govoru o vzgojnih problemih se je raz-vila diskusija, v kateri je govoril tov. Vrbanak o mobilizaciji delovne sile, član celice iz Osojnikeve zadruge pa je poročal o delu in uspehih v zadrugi. V borbi za večji hektarski donos be-leži zadruga »Osojka« lep uspeh, saj je pridelala na dveh hektarjih nad 5800 kilogramov ječmena.

V diskusijo se je javilo še več to-varišev, med njimi tov. Belšak, ki je govoril o rekonstrukciji kmetijstva in preoblikovanju kmetov v ljudi social-ističnega kova.

Tov. Mirtičeva je govorila o organi-zaciji žena, katerim partijske celice ne po-svečajo dovolj pozornosti, kar je tudi eden vzrokov, da so žene ostale v stanju politične nerazgledanosti.

Konferenca je nazvočim osvežila mo-či organizacije, da kritično presodijo svoje delo, ugotovijo napake in pomanj-kljivosti in izvedejo smernice za bodo-če uspešno delo. Konferenca je bila zaključena ob pol 13. uri.

B. N.